

bedste lavere Rente komme selve Debitorerne til at betale. Det er desværre det sorte Punkt ved hele dette Forslag, at med den Cours, man tør formode, at Obligationerne ville komme i, og de Betingelser, der ere stillede om at give en forlods Afgift til Reserveresonden, og, hvad der er det Samme som denne Afgift, at give Renten forud halvaarsviis, vil der stee et saa lavt Pengeudbytte for Debitorerne, at den Rente, de i Virkeligheden komme til at give, rimeligviis vil være mellem 6 og 7 pCt., og det kan ikke nægtes, at det er saa haarde Betingelser, at det maaskee endog saa for den almindelige Rentefods Skyld kunde have sine Betænkkeligheder, Noget, jeg iøvrigt ved en tidligere Leilighed har antydet, og som jeg her ikke skal gaæe videre ind paa. Den ærede Taler sagde nu, at selv om man vilde gaæe ind paa den Sag, at lade Creditorerne faae noget Indseende med Foreningen, skulde man i alt Fald ikke gjøre det lovbekræftet. Jo, det maa det ærede Medlem dog undskyldes, at skal det gives dem som en Ret, saa maa det være inde i Loven paa et saadant Punkt, at Sagen ikke paa en Generalforsamling kan omformes igjen. Det er dog givet, at skulle de have det som en Ret, saa maae de have det som en vedblivende Ret, navnlig i de extreme Tilfælde, og det kunne de efter min Mening kun have, naar de faae det gennem en Lovbestemmelse. Med Hensyn til selve Lovudkastet kan jeg forøvrigt som sagt ikke Andet end indrømme, at jeg har nogen Tvivl om, at selve Sagen vil nyde en egentlig heldig Fremgang; men jeg kan paa den anden Side ikke sige Andet, end at, som Sagen foreligger, er det rimeligviis den eneste Udvei, der er tilstede, og der er derfor ikke Grund til Andet end at forsøge den. Naar det ærede Medlem talte saa stærkt imod Tanken om Communernes Medvirksomhed og navnlig imod den ældre Tanke om Communernes Garanti, saa maa jeg ogsaa der ligesom erklære mig for at være af en fra hans afvigende Mening. Vel kan det theoretisk være vrangt, at Communen skal beffæstige sig med en Forening, der væsentlig kun har en individuel Interesse for afstillede af Communens Medlemmer, og endnu mere at Communen skulde stille sig saaledes, at den løb en Risiko ved at ind-

gaæe en Garanti; men paa den anden Side anseer jeg det netop for at være af saa stor communal Interesse for de enkelte Communer i Sjælland, at en Creditforening kommer istand paa taalelige Vilkaar, at jeg for mit Vedkommende vil ved denne Leilighed ansee det for ligesom rigtigt at gaæe udenfor Theoriens strenge Regler. Der har imidlertid ikke viist sig Sympathi for denne Retning, og derfor er det ikke værd for Tiden videre at tale derom. Nu faae vi at see, om Foreningen kan gaæe uden det. Hvis ikke, vil jeg forbeholde mig vedblivende at have Sympathi og ogsaa senere give min Stemme for den anden Form. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre, ligesom jeg i det Hele taget vil anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse.

Alberti: Det er det Foredrag, der før blev holdt af den ærede Folketingsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Sad), der bevæger mig til at tage Ordet, idet jeg troer, at det ærede Medlem har betragtet den foreliggende Lov fra et altfor theoretisk Standpunkt; jeg mener, at vi fremfor Alt ved denne Lovs Behandling bør erindre den jydsk Kjøbstadcreditforenings Historie. Her er Opgaven ikke blot at skrive en efter almindelige Grundsætninger fornuftig Lov for en Creditforening, men vi skulle give en Lov, som er istand til at oprette den Credit, den fallerede jydsk Kjøbstadcreditforening har tabt for de jydsk Kjøbstæder. Det er nu 7—8 Aar siden, at den jydsk Kjøbstadcreditforening fallerede, og der er siden bestandig gjort store Anstrengelser, saavel af Indvaanere i de jydsk Kjøbstæder som af Andre, for at staafe en ny Creditforening tilveie, men det har hidtil været frugtesløst. Det er bekendt, at Grundbesidderne i de jydsk Kjøbstæder have haft at kæmpe med de største Bauskeligheder for at faae Laan i forholdsviis gode Pantar, og denne overordentlige Mistillid hos Capitalisterne til de jydsk Kjøbstadpantar hidrører navnlig fra den Fallit, som den jydsk Kjøbstadcreditforening har gjort. Dersom Rigsdagen og Kongen her give en Lov, som gaær ud fra de hidtil almindelig gjældende Grundsætninger for Creditforeninger, vil der ikke paa Pengemarkedet være den Tillid til den nye